

Ἀποστολή πρὸς Βησσαρίωνα.

4. — Τί γάρ ἐμοὶ τῶν σῶν τόμος ἢ δεσμοὶ οὐ δεχόμενοι; ὅτε
καὶ ὅσα μοι ἐπευήρεις, πολλά δ' ἐνευήρεις Θεοδώρῳ, τῷ σοφῷ, χαρι-
ζόμενῳ, καὶ φιλοῦντός με τις δόξειεν εἶναι παιδεία, καὶ τῶν ἐμῶν
κεδομένου. ἐγὼ γὰρ εὐλοῖ τὴν ἀρχὴν οὐκ εἶναι ἐνεχείρησα τοιοῦτό τι συνθε-
ταὶ κατὰ Γαλιλῆαν, εἰ μὴ τὸ εἶδος ἐκείνου ἐντελεθυμένον μοι τῇ καρδίᾳ,
τὴν ὑποχρῶσαι μέμνην οὐκ εἶναι τοῦ Πλάτωνος ἔκφορον οὐκ ὡς παραδίδεσθαι,
ἀλλὰ τῶν πεπραγμένων ἐν δίκῃ, γὰρ